

Névjegy

GUBÁS GABI

- 1974-ben született Debrecenben, 1996-ban végzett a Színház- és Filmművészeti Főiskolán
- Játszott a Nemzeti Színházban, a Thália Színházban, a Vidám Színpadon és a kaposvári Csiky Gergely Színházban
- Főbb filmszerepei: *Sztracsatella*, *Kalózok*, *Pizzás*, *Szóke kóla*, *Régimódi történet* (tévéfilm)
- Számos külföldi sztár szinkronhangja; például *Salma Hayek*, *Jennifer Connelly*, *Drew Barrymore*, *Gwyneth Paltrow*.

A négyéves Attila alig várja, hogy megszülessen a kishúga

Gubás Gabi

„Annát nem terveztük, akkor jön, amikor ő szeretett volna”

Gubás Gabi színművésznő az edzőteremből érkezik, hátulról olyan karcsú és légies, hogy meg sem lehet mondani róla: pár héten belül megszületik a kislánya, Anna. Szemből viszont nagy pocak köszönt, és Gabi mosolya is azt tükrözi: tényleg így kerek a világ.

– Szülés előtt három héttel még edzőterembe jársz?

– Csak annyit mozgok, amennyi jólesik. *Attilával* – aki már négyéves – is összesen nyolc kilót híztam. A gyermekvárás nem terhességként, hanem valóban áldott állapotként élem meg. Szerettünk volna kistestvért a fiunknak, de *Anna* nem volt tervezett baba – engedték, hogy akkor jöjjön, amikor jönni szeretne. Most több időm van a befelé figyelésre, a várakozásra... Akkor a nyolcadik hónapban is energikusan készültem egy kaposvári premierre – most viszont más, hiszen naponta legfeljebb egy munkát válllok el, és azt látom, hogy egyre harmonikusabban élem meg a mindennapokat.

– Minden nő életében eljön az a pillanat, amikor ránéz valakire, és tudja: tőle szeretne gyereket szülni. Te még emlékszel erre a pillanatra?

– Hogyne! Attila akkor még nem volt a férjem, de már együtt voltunk, és engem egy amerikai forgatás elszóltott egy hónapra. Maradhattam volna tovább is, ígéretet kaptam további munkára, de én haza akartam jönni hozzá, minél előbb. Tisztán emlékszem: ereszkedett Magyarország felett a repülőgép, gyönyörű volt a táj, láttam a Balatont, és akkor hirtelen belém hasított a vágy: szeretnék Attilától gyereket szülni.

– Gyorsan estetek szerelembé?

– Á, nem. Balesetet szenvedtem a színpadon, ráestem a hátamra, és kiderült, hogy vérömleny keletkezett benne, ráadásul porckorongsérvem is lett, ami ugyan nem szakadt át, de meg akarták operálni. Én viszont nem szerettem volna megműtteni, úgyhogy elkezdtem másféle segítséget keresni, és így találtam rá. Ő természetgyógyászként színészerkegben is ismert volt. Természetes gyógymóddal helyrehozott, de eléggé zárkózott volt, visszahúzódó életet élt, ráadásul a páciense voltam, úgyhogy akkor még nem alakult köztünk semmi. Másfél évvel később viszont összetalálkoztunk egy társaságban, és akkor figyeltünk fel igazán egymásra.

– Hiszel az alternatív gyógymódokban?

– Ahhoz, hogy az ő segítségével valaki meggyógyuljon, vagy éppen megőrizze az egészségét, nem is kell hinni ezekben a módszerekben – csak alkalmazni kell őket. Például amikor Attilát vártam, illetve most, Annával is hidegen sajtolt olajjakkal támogatjuk az immunrendszeremet. Csak egy kis kanállal teszek a férjem által összeállított keverékből a reggeli gyümölcslebe, és energikus vagyok, nincs a kismamákra jellemző állandó éhségérzetem, csak annyit eszem, amennyire szükségem van,

nincsenek nassolási rohamaim. A természetes gyógymódokban annyira mindig hittem, mint az egyéb természethez közeli megoldásokban. Talán azért is, mert Tégláson, egy kisvárosban nőttem fel, nagyon közel a természethez – emlékszem, amikor Budapestre költöztem, sokáig szenvedtem a szennyezett levegőtől.

– Mégis a belvárosban laktok...

– Igen, de ha tehetjük, megyünk a biatorbágyi házunkba. Kétlakiak vagyunk. Attilával egyéves koráig kint laktunk, nagyon jó volt, hiszen erdő vett körül bennünket. Vele két és fél évig maradtam otthon, erre elsősorban nekem volt szükségem. Nem tudom, Annával hogyan alakul majd.

– Elkényeztet a férjed?

– Nagyon: szeretettel és figyelmességgel. Érzem, figyel rám, és ettől folyton a föld fölött lebegek... Talán ez is az oka annak, hogy az áldott állapotban ennyire jól érzem magam. Figyelek magamra, az olajjakkal kenem a bőrömet is, tehát nincs rajtam plusz stressz, mert nincsenek striáim, kívánatosnak érzem magam, és jól vagyok a bőrömben. Tegnap még egy rockoperát énekeltem fel egy stúdióban, holnap szinkronba megyek, holnapután fotózásra... És mégis elképesztő nyugalmat érzek. Friss vagyok, nincs semmi, amitől rosszul érezném magam. Sok időm jut a kislámra, de a kislányomra is, rácsodálkozom a napsütésre, arra, hogy milyen szép és kerek így az egész világ.

– Nem aggódsz amiatt, hogy a kisfiad esetleg úgy érzi majd, Anna többet „kap” belőled a nyáron?

– Nem szoktam előre aggódní. Bizom az ösztöneimben. Szerintem nincs értelme olyasmi miatt aggódní, amit még meg sem tapasztaltunk. Attila kiegyensúlyozott, nyugodt, boldog, harmonikus kislány, úgy hiszem, nem érzi majd mellőzöttné magát. Én akkor sem félttem, amikor biztos társulat helyett a szabadúszást választottam, sőt: azt éreztem, hogy el mertem ugrani egy hegyről a semmibe, és lassan szárnyam nőtt – zuhanás helyett repülni kezdtem. De ehhez az szükséges, hogy ne féljünk a holnaptól. Aggódnánk amiatt például, hogy lesz-e majd munkám két gyerek mellett, szabadúszóként, de ha az ember engedi, hogy történjen vele a dolgok, ha hallgat az ösztöneire, és figyeli a jeleket, merre érdemes menni, s emellett még képes élvezni is a pillanatot, akkor jól fognak alakulni a dolgai. Örülök annak, ami van, de azt is tudom, hogy mindig minden változik. És ha erre rásegítünk pozitív gondolatokkal, akkor nagy az esély arra, hogy a változás jó irányba repít.

Fejős Éva